

Mel. Jeg vil din pris udsjunge

1 Så skal dog Satans rige
Aldeles kastes om,
Gud vil det selv bekrige
Ved Jesu magt og dom;
Han skal evindeligt
Med al sin magt beskæmmes,
Ja ved Guds finger tæmmes,
Og hånlige pakke sig.

2 Om han end mund og mæle
Med sine helvedsbånd
Tilsnøre kan og kvæle,
Dog kan vor Jesu hånd
Hans knuder løse snart,
At og den stummes tunge
Skal tale og udsjunge
Guds lov med himmel-art.

3 Sin fæstning må han rømme
Og skamfuld vige bort,
Gud holder ham i tømme
Og gør ham stien kort;
Hans helvedsvåben må
Ej sjælen skade gøre,
Gud kan ham dem afføre,
Han agter dem som strå.

4 O Jesus, o du kjender,
Hvor ofte Satan dog
Min fæstning hart berender,
At bringe mig i åg,
Hvert lem og ledemod
Han træskelig bestrider,
Sig ind ved synden glider
I sanser, kød og blod.

5 Nu vil han tungen binde,
Den Gud ej prise skal;
Nu vil han øjet blinde,
At jeg i mørkheds dal
Ej nådens lys skal se;
Nu døver han mit øre,
Jeg ej Guds ord skal høre,
At lindre sjælens ve.

6 Jeg dagligdags vil gøre
Et hjertens fodfald,
At han min bøn vil høre
Og sukke uden tal,
At Han med Jesu blod
Mig daglig vil bestænke,
Og Satans magt forkrænke,
Og rykke den af rod.

7 Gud, lad ej vellyst feje
Gudsfrygt ud af mit sind,
At Satan ej skal eje
Og tage hjertet ind,
Gud lad dit søde ris
Mig heller daglig snerte,
Dig plante i mit hjerte
Til evig lov og pris.

8 Du bør og ene have
Mit hjertes hele bo,
Kom, Jesus, tag den gave,
Og styrk mig i min tro!
O Gud, mig selv bered,
Og åbne så mit øre,
At jeg dit ord kan høre
Min sjæl til salighed!

Kingo, revideret efter norske synodes Psalmebog
(v 7 mangler I DDS)